

ת"פ 24309/03/15 - מדינת ישראל נגד אברהמים סמאמרה, עבד אללה קיסיה

בית משפט השלום בבאר שבע

24 מרץ 2015

ת"פ 24309-03-15 מדינת ישראל נ' סמאמרה(עציר) ואח'
ת"פ 24321-03-15

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד אטיאס

נגד
הנאשמים
1. אברהמים סמאמרה (עציר)
2. עבד אללה קיסיה (עציר)
שניהם ע"י עו"ד אלנסרה

הכרעת דין לנאשם 2

על יסוד הודאת הנאשם אני מרשיע אותו בשלוש כניסות לישראל שלא כדין עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה, 24/03/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בשלוש כניסות לישראל שלא כדין, האחת מיום 09.03.15 השנייה מיום 04.02.14 והשלישית מיום 01.07.14.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ציין כי מדובר בנאשם צעיר, ללא הרשעות קודמות שמטרת כניסתו היתה לצרכי פרנסה. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. לנאשם 9 אחים. לא נלוו לכניסות עבירות נוספות. עוד הפנה למתחם שנקבע בבית

עמוד 1

המשפט העליון בהלכת אלהרוש אשר תומך בעתירתו העונשית

דין והכרעה

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכותה של מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה. כך גם יש בכניסה זו להגדיל את הפוטנציאל לסיכון לביצוע פשיעה וכך בעקיפין גם בסיכון בטחוני. יצוין כי בהלכת אלהרוש לא נטען כי כניסה שכזו לצרכי פרנסה אין בה כל סיכון עקיף בעקיפין אולם צוין כי מידת הפגיעה הינה פחותה ביחס לנסיבות כניסה אחרות. עוד יש לציין כי בעבירות אלו ישנה הכבדה משמעותית על כוחות הביטחון הנדרשים לסייר הן בסמיכות לקו הגבול והן באתרי בניה רבים. אין מחלוקת כי הימצאותם של כוחות הביטחון במקומות אלו בא על חשבון הימצאותם במקומות אחרים.

אשר למתחם העונש ההולם נדמה כי כיום לאחר שניתן פסק דין אלהרוש אין מחלוקת שכניסה יחידה ללא עבירות נלוות למי שאינו בעל עבר פלילי הינו מאסר צופה פני עתיד שיכול ויגיע עד לחמישה חודשים כולל תקופת התנאי. נשאלת איפה השאלה מה העונש הראוי שעה שמדובר בכניסה שלישית לישראל שלא כדין וכאשר זו הפעם הראשונה בה הנאשם נותן את הדין.

בפתח דבר יאמר סופו ואציין כי שעה שמדובר בכניסה שלישית ללא עבירות נלוות וללא הרשעות קודמות סבורני כי העונש עונש מאסר בפועל של כחודש ויום.

הנאשם בפני עומד לדין לאחר ששלוש פעמים בבוקרו של יום ביקש להיכנס לתחומי מדינת ישראל שלא כדין, 3 פעמים נכנס שלא דרך מעבריה החוקיים תוך ניסיון לעקוף את גורמי אכיפת החוק (וראה כב' השופט גו'ברן כי גם בנסיבות אלו אין לדבר על מה שאינו מתוכנן, פסקה 19 בפסק הדין) ושלוש פעמים נתפס. פעמיים מבין שלושת הפעמים נחקר והוזהר ובכל זאת נכנס פעם נוספת. רק בפעם השלישית נחקר והועמד לדין. לכל אלו יש להוסיף את כל המשמעויות הנלוות לתפיסתו של השוהה, לרבות החקירות וכוח האדם הנדרש לכך.

לא ניתן לדבר על ערכים מוגנים שעניינם סוברניות של מדינה לקבוע מי יבוא בשעריה וכן סיכון פוטנציאלי בעבירת השב"ח מבלי ליצוק לכך תוכן בדמות של ענישה בפועל שעה שמדובר בכניסה שלישית שלא כדין. ודוק, אין המדובר באותם מקרים עליהם דיברה הלכת פרג'ין שעניינם כאלה שנתפסו ושוחררו וכניסה זו נלקחה בחשבון לעניין הרצידיביזם. בענייננו מדובר בשלוש כניסות בהן הורשע הנאשם והדברים אמורים גם בהקשר דברי בית המשפט בהלכת אלהרוש בפסקה 47 - 51.

בהלכת אלהרוש לא בוטלו שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים אלא שנקבע שאין אפרוירית לקבוע כלל גורף שלפיו עבירות שב"ח לצרכי פרנסה יש לשקול את שיקום הרתעת הרבים והרתעת היחיד באופן שיחייב לעולם השתת עונש מאסר בפועל על הנאשם. בית המשפט העליון מציין כי יש ליתן לשיקולים אלו משקל מוגבל בשל מידת האפקטיביות הנמוכה שלהם.

הלכת אלהרוש נקבע כי מדיניות העמדה לדין של המשטרה לא הוכחה בפניה ואינה אמורה לשמש אמת מידה להחמרה או הקלה בעונשו של שוהה בלתי חוקי. בצד האמור לעיל, לא ניתן להתעלם מהשפעה שהייתה למדיניות זו על העונש שנגזר על הנאשמים וביתר שאת על העונש שיכול להיגזר על הנאשם כתוצאה משינוי מדיניות זו.

היה והמאשימה תשנה את מדיניות העמדה לדין כך שבגין כל כניסה לישראל שלא כדין יועמד נאשם לדין (דבר אשר אינו עומד בסתירה לחוק ונמצא כאפשרי וסביר גם בהתאם להלכת פרג'ין וכן בהלכת אלהרוש). הרי שבגין כניסתו הראשונה ייגזר עליו עונש צופה פני עתיד שיכול ויגיע לחודשיים. בגין כניסתו השניה יופעל המאסר המותנה וייגזר עליו עונש צופה פני עתיד נוסף וכך הם פני הדברים ביחס לכניסתו השלישית. הלכה למעשה גם אם ייגזרו עליו עונשים מתונים ביותר, די בשינוי מדיניות העמדה לדין של המאשימה כך שבגין כניסתו השלישית זה ירצה במצטבר עונש של 6 חודשים מאסר בפועל ואף יותר. לא ניתן להצדיק פערים כה משמעותיים בהתבסס על החלטה מנהלית של הרשות האוכפת שלכאורה אינה חלק משיקולי ענישה והמתחמים ההולמים. (ור' פסקה 46 להלכת אלהרוש).

משמעות העונש של חודש ויום הינו אפשרות קיצור מנהלי, כך שבפועל יהיה על הנאשם לרצות 17 יום מאסר בפועל. לכאורה ניתן לעשות את האבחנה והדיפרנסאציה בין נאשם לנאשם אולם ככל שזו תעשה בטווח שבין 17 ל-31 יום בפועל הדבר יפעל לחובתו של הנאשם שיהיה עליו לרצות עונש גבוה יותר מאשר זה ירצה היה ובית המשפט יגזור עליו חודש ויום מאסר בפועל. בכך יש להקהות את הטענה בדבר ענישה קבועה הניתנת במקרים שכאלה ללא קשר לנסיבות הקונקרטיות של הנאשם. (וזאת בנפרד מהמקרים בהם בית המשפט ימצא לגזור עונש של כשבועיים ולמטה ממנו).

עוד יש ליתן הדעת לכך שגם הלכת אלהרוש לא ביטלה את הצורך ליתן ביטוי למצב הביטחוני השורר במדינה עובר למתן גזר הדין. בענייננו הגם שמצב הביטחוני השתפר מאז מבצע "צוק איתן" כוחות הביטחון נדרשים למשימות אין ספור ואין לומר כי אנו נמצאים בעתות שלום והדברים אמורים גם ביחס לתשומות הנדרשות לטיפול בתופעת השב"ח כפי שבית המשפט פירט.

מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 09.03.15.

ב. 2 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה, 24/03/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

עמוד 3

[פרוטוקול הושמט]

החלטה בעניין הנאשם 1

נדחה בעניינו של הנאשם 1 ליום 29.03.15 בשעה 10:30.

הנאשם 1 יובא באמצעות שב"ס.

תשומת לב שב"ס כי נאשם 2 נדון ואין להביאו לדיון זה.

**ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה,
24/03/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**

הוקלד ע"י חיה דמרי